

udvikle Sygekasseinstitutionen saaledes, at vi kan faa de fattige med, og hvis det for at kunne gaa lavere ned med Kontingentet er nødvendigt, at vi laver forskellige Klasser indenfor Sygekasserne, maa vi se at finde Udveje til at gøre det, men vi skal ikke gøre det paa den Maade, at vi kaster ud af dem, som er der nu, og derved skaffer Plads til de andre, thi saa opnaar vi ikke det, vi tilsigter: at drage alle dem ind, som har et naturligt Krav paa at være sikret mod den Nød og de Ulykker, som Sygdom kan medføre for Fattigfolk. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i hans Slutningsbemærkning, i hvilken han siger, at der er adskillige Undersøgelser, som der kunde være Grund til at anstille, og som paakræves ved Behandlingen af denne Sag. Det er ogsaa mit Indtryk af de Forhandlinger, der nu har fundet Sted, saavel som af selve Lovforslaget, at denne Sag ikke kan siges at være saaledes forberedt, at man kan gaa til en Lovgivning i Løbet af den nærmeste Tid. Jeg er derfor enig med det ærede Medlem i hans Ønske om, at vi venter lidt med at gennemføre en Revision paa dette Omraade. Lad os faa adskillige af de Undersøgelser, som det ærede Medlem nævnte, foretaget, lad os faa de Oplysninger frem, som kan være værdifulde til Belysning af dette Spørgsmaal, og skulde vi saa en Vinter til komme til at leve under den gamle Sygekasselov uden nogen Revision, ser jeg ikke nogen større Ulykke deri. Ulykken var adskilligt større, om vi fik Lovforslaget gennemført i den Skikkelse, i hvilken det foreligger her.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Den ærede sidste Taler sagde, at jeg har rettet den Insinuation mod de københavnske Sygekassemedlemmer, at de misbruger Sygekasserne ved uberettiget at hæve Sygepenge, og saa staar det ærede Medlem og fortæller os, at her i København har det været nødvendigt at ansætte fast lønnede Kontrolører, som skal undersøge, om Medlemmerne ikke er gaaede paa Arbejde samtidig med, at de har hævet Sygepenge. Jeg ved ikke, hvad der indeholder den største Insinuation: det, jeg har sagt, eller det, de Herrer har set sig nødsaget til at gøre. Det ærede Medlem fortæller, at paa Grund af Ansættelsen af disse lønnede Kontrolører er Administrationsudgifterne blevet for

store, og det ærede Medlem siger, at en Sygekasse paa 31,000 Medlemmer maa være meget dyrere at administrere end en mindre Sygekasse. Ja, absolut, men relativt set bør den naturligvis være billigere at administrere; det er en bekendt Sag, at jo større en Sygekasse er, desto lettere er det at administrere den. Saa fortalte det ærede Medlem, at der var en Sygekasselæge, som havde 18,000 Kr. i Indtægt af sine Sygekasser. Det er muligt, det skal jeg ikke bestride, men hvis en Læge har en saadan Indtægt, maa han sikkert have ikke faa Medhjælpere, thi han kan absolut ikke alene bestride en saadan Praksis, og saa gaar en Del af Indtægten til Medhjælpen. Det ærede Medlem kunde samtidig have oplyst, hvor mange andre Læger der har uendelig meget mindre i Indtægt.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauring: Det ærede Medlem vil forsøge at gøre det til, at jeg ved min Omtale af de fast lønnede Kontrolører havde insinueret noget med Hensyn til Sygekassemedlemmerne. Det forbavser mig, thi for det første sagde jeg udtrykkeligt, at det var efter Sygekasseinspektørens Paabud, at der var ansat saadanne Kontrolører, og dernæst føjede jeg til, at det var naturligt, fordi man ikke kan stole alene paa den Kontrol, som Lægerne udfører. Det kan man selvfølgelig ikke, naar Lægerne skal besørge 70 Besøg daglig; de kan ikke overkomme det. Dertil kommer, at jeg ingen Sinde har forsøgt at bilde hverken det ærede Medlem eller andre ind, at samtlige københavnske Arbejdere er rene Engle, og at der ikke blandt dem skulde kunne findes en eller anden, som simulerer, hvis de kan komme afsted med det, og uberettiget hæver Penge. Af Hensyn hertil maa man fornuftigvis føre en Kontrol med Sygekasser paa 31,000, 10,000 og 15,000 Medlemmer, som ikke er nødvendig overfor en Landsygekasse med 50 eller 200 Medlemmer. Paa Landet kender man hverandre og bor forholdsvist nær hverandre, saa at man nogenlunde kan kontrolere, om Per eller Poul arbejder eller ikke. Hvis der ligger nogen Insinuation i, hvad jeg har sagt, maa det være den, som jeg vedkender mig, at der i en stor By findes Folk, som ikke er Engle, men i det ærede Medlems Tale ligger den Insinuation, at samtlige Syge-